

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Chișca-Doneva Tamara și Vascan Nina,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Urechi Ion Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 01.12.2014 – 12.01.2017;*

2. *instanța de apel: 08.02.2017 – 22.03.2017;*

19.12.2017 – 13.03.2018;

06.12.2019 – 12.06.2019;

3. *instanța de recurs: 25.05.2017 – 14.11.2017;*

13.06.2018 – 23.10.2018;

06.09.2019 – 05.03.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 12 ianuarie 2017, Urechi Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare; iar în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Jalbă Victor a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Urechi Ion în beneficiul lui Jalbă Victor, suma de 8338,33 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei cu titlu de asistență juridică, în total suma de 23 338 (douăzeci și trei mii trei sute treizeci și opt) lei 33 bani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 06 septembrie 2014, aproximativ la ora 21:00, Urechi Ion, aflându-se pe teritoriul bazei de odihnă „Exotic” din Parcul Nistrean a or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, în urma unui conflict cu Jalbă Victor, i-a aplicat o lovitură transversală, cu piciorul în zona coapsei drepte, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2573/D din 13.10.2014, vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului Urechi Ion au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței; rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Urechi Ion să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 200000 lei în beneficiul părții vătămate.

Argumentele invocate în motivarea cererii de apel pot fi rezumate la următoarele:

- a considerat contradictorie soluția instanței de judecată referitor la faptul că inculpatul nu prezintă pericol social pentru societate, deși a comis o infracțiune gravă, menționând în acest sens că fapta social periculoasă comisă de către inculpat este una violentă, având consecințe grave pentru sănătatea persoanei, care a urmat un tratament de lungă durată, cu intensitate sporită a suferințelor fizice și psihice și care pe viitor necesită intervenție chirurgicală;

- a relatat că, instanța de judecată, referindu-se la articolele ce reglementează mecanismul determinării prejudiciului moral, formal a ajuns la concluzia că prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei îi va compensa satisfacțiile morale părții vătămate, menționând în acest sens că, partea vătămată, anterior muncea peste hotarele țării și sănătatea îi permitea de a ridica greutatea, însă la moment fractura piciorului nu-i permite de a activa în acest domeniu fiind necesar de a-și căuta alt serviciu pentru a-și întreține familia;

- instanța de judecată nu s-a expus nici asupra faptului că, cuantumul compensației acordate depinde de durata menținerii consecințelor vătămării, or potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată a fost internată în spital la 06.09.2014 și externată la 24.09.2014, ulterior s-a deplasat cu cârje și aproximativ doi ani a continuat reabilitarea la

locul de trai. Astfel, vătămarea cauzată prin infracțiune va fi resimțită de către partea vătămată pe parcursul întregii vieți, fiind calificată ca una gravă, periculoasă pentru sănătatea persoanei.

3.2. Avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Urechi Ion să fie achitat.

Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele:

- instanța de fond s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Jalbă Victor, probă care nu coroborează cu nici una din probele administrate și cercetate, și pe declarațiile martorului acuzării, Stratan Dumitru, care nu a văzut în ce circumstanțe a fost fracturat piciorul prietenului său, Jalbă Victor, doar cunoaște din spusele acestuia;

- instanța de fond nu a atras atenția cuvenită declarațiilor părții vătămate și a ignorat concluzia din raportul de expertiză medico-legală, or, potrivit acestei concluzii, lovitura cu piciorul obligatoriu trebuia să fie aplicată din exterior în interior, adică în cazul fracturării femurului piciorului drept lovitura trebuia să fie aplicată din partea dreaptă a coapsei spre interior (spre stângă), dar nu din spate prin săritură, așa cum menționează partea vătămată. În acest caz, persoana care a aplicat lovitura se află în partea dreaptă a părții vătămate, Jalbă Victor, iar potrivit declarațiilor acestuia Urechi Ion se afla în spatele lui;

- în opinia apărării declarațiile expertului Buga Marin nu pot servi ca probă, deoarece nu dovedește vinovăția inculpatului, doar descriu modalitățile cauzării fracturii, și anume: fractura respectivă la partea vătămată putea avea loc atât în rezultatul răsucirii sau lovirii, cât și în rezultatul leziunii traumatice membrului inferior afectat. Acțiunea traumatică asupra osului respectiv, soldată cu fracturarea acestuia poate fi produsă atât în poziție statică, cât și în poziție dinamică, în poziție orizontală sau verticală. La lovitura cu piciorul în regiunea coapsei este posibilă fracturarea 1/3 femurului. Astfel, expertul doar a descris diversele posibilități de cauzare a fracturii date;

- partea apărării a prezentat instanței un ansamblu de probe care coroborează între ele și cu certitudine dovedesc nevinovăția inculpatului Urechi Ion de comiterea infracțiunii imputate, indicând că, prin declarațiile martorilor Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion s-a demonstrat că inculpatul Urechi Ion nu a luat parte la conflict. Jalbă Victor i-a aplicat lui Urechi Valentin o lovitură în cap cu o bucată de metal după ce a fugit de la fața locului. Iar în acel moment Urechi Ion l-a luat pe Urechi Valentin într-o parte la câțiva metri de la locul conflictului și-i acorda ajutor, deoarece de la lovitura primită i-a fost cauzată o rană la cap și sângera puternic. Tot prin declarațiile acestor martori, precum și prin declarațiile

martorului acuzării Griza A., apreciate critic de instanță s-a dovedit că inculpatul Urechi Ion nu s-a îndepărtat de la fața locului, era în vizorul tuturor pe tot parcursul conflictului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Urechi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Deși, inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de avocatul Golban Serghei și în acest sens a indicat că declarațiile părții vătămate Jalbă Victor și a martorului Stratan Dumitru vin în concordanță cu probele administrate în cauză, iar declarațiile martorilor Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion sunt contradictorii cu întreaga sistemă de probe, astfel, concluzionând că corect au fost apreciate critic de instanța de fond.

În consecință, instanța de apel a ajuns la concluzia că versiunea invocată de inculpat și apărătorul său nu are suport probatoriu, dar are menirea de a eluda răspunderea penală. În esență, în apelul declarat de apărătorul inculpatului se pretinde o apreciere eronată a probelor, ceea ce nu a fost constatat de instanța de apel, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Subsidiar instanța de apel a indicat că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CțEDO.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Urechi Ion, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, verificând individualizarea pedepsei penale în privința ultimului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont: de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă; de motivul acesteia; de persoana celui vinovat, care nu a recunoscut vina, nu este încadrat

oficial în câmpul muncii, nu are antecedente penale și nu se află la evidenta medicului narcolog sau psihiatru; de faptul că circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală nu au fost reținute; de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și atingerea scopului pedepsei aplicate, asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Urechi Ion va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

La fel, instanța de apel a considerat corectă și soluția primei instanțe în ce privește admiterea parțială a acțiunii civile, și anume încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, și nu suma de 200 000 lei solicitată de partea vătămată, relatând că prima instanță la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, a luat în considerare caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate persoanei vătămate, gradul j vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului cât și comportamentul pre și postinfracțional.

5. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 12 aprilie 2017, a fost atacată cu recursuri ordinare, la data de 05 mai 2017 de către avocatul Pavlenko Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor și de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion, la data de 12 mai 2017.

5.1. Avocatul Pavlenko Tatiana în recursul ordinar declarat în numele părții vătămate Jalbă Victor, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Urechi Ion să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei în beneficiul părții vătămate, indicând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel.

5.2. Avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Urechi Ion să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

Suplimentar, partea apărării a menționat faptul că, a fost solicitată audierea martorului Urechi Ilie, însă s-a renunțat la această probă, deoarece martorul se află peste

hotarele țării și din acest motiv instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului Urechi Ștefan, considerând-o ca o probă care nu poate fi verificată.

Totodată, s-a solicitat anexarea în calitate de probă poza martorului Urechi Valentin și documentele medicale care atestă că în timpul conflictului i-a fost cauzată o rană la cap și după cum relatează acesta, Urechi Ion în tot acest timp îi acorda ajutor, aflându-se tot timpul lângă el, iar instanța a respins această cerere.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2017, recursurile declarate au fost admise, casată decizia integral, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe privind vinovăția inculpatului Urechi Ion de săvârșirea infracțiunii imputate, examinând superficial cauza, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind interpretate în defavoarea inculpatului.

În acest sens, instanța de recurs a menționat că, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 904/D din 04.05.2016, s-a constatat că producerea fracturii osului femural drept în rezultatul lovirii directe cu piciorul peste fața posterioară a coapsei, în statică sau dinamică, se exclude. În astfel de situații, potrivit raportului de expertiză, articulațiile genunchiului drept se flectează spre anterior și ca consecință are loc neutralizarea puterii loviturilor aplicate la acest nivel. În conformitate cu aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (solului), nu poate fi exclusă (f.d. 168-170 vol. I).

Astfel, instanța de recurs a atestat, că instanțele de fond, constatând vinovăția inculpatului, nu au exclus dubiile în probarea învinuirii, lăsând fără careva răspuns argumentele apărării cu referire la concluziile sus- indicate ale expertizei.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a atras atenția, că partea vătămată Jalbă Victor, pe parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată a declarat, că a fost lovit de către Urechi Ion din spate în regiunea de sus a piciorului drept în timpul când fugea, totodată nici unul dintre martorii acuzării nu a văzut momentul aplicării loviturii și de către cine a fost aplicată aceasta, depunând declarații doar din spusele părții vătămate.

Prin urmare, nu este clară concluzia instanței de apel: *„...potrivit declarațiilor martorului, Stratan Dumitru, declarații care sunt în corespundere cu circumstanțele și materialele*

cauzei penale, se confirmă că, imediat după bătaie a aflat de la Jalbă Victor că anume inculpatul, Urechi Ion, l-a lovit și i-a fracturat piciorul”, or, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului din 17.10.2014 declară că: „... când deja eram lângă automobil, în automobil era Victor cu piciorul frânt, dar anume cine i-a aplicat lui lovituri și i-a frânt piciorul eu nu am observat ” (f.d. 21 vol. I), iar conform declarațiilor date în ședința de judecată în prima instanță din 23.04.2015: „Din spusele lui Jalbă am auzit că a fost lovit de Urechi Ion, și acestuia i s-a fracturat piciorul. Aceste lucruri le-am aflat a i doua zi când Jalbă era la spital” (f.d. 93 verso).

De asemenea, instanța de recurs a subliniat și procesul-verbal de audiere a martorului Griza Andrei din 17.10.2014, în care se indică: „...nu am observat când el și-a fracturat piciorul și despre faptul că pe cineva l-a luat ambulanța eu nu am observat și am aflat deja când au venit colaboratorii de poliție ” (f.d. 24, vol. I), iar în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că: „cunosc de la Ureche Ilie că Jalbă a fost cu piciorul fracturat, mi-a spus acest lucru a doua zi.... Ureche nu mi-a spus cine i l-a fracturat” (f.d. 91, vol. I).

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel a pus la baza deciziei probe, care n-au fost verificate în ședința de judecată, deoarece sunt contradicții evidente în declarațiile martorilor și probele prezentate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii.

Din considerentele punctate, instanța de recurs a conchis că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de avocatul inculpatului, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, a fost respins apelul declarat de către avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate și admis apelul declarat de către Golban Serghei în numele inculpatului, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia inculpatul Urechi Ion a fost achitat de sub

învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

7.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, apreciind toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia certă potrivit căreia fapta constatată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a constatat contradicții evidente între declarațiile părții vătămate și concluziile expertizei medic-legale nr. 904/D din 04.05.2016, din care se rezumă faptul că partea vătămată susține că a fost lovită la picior de inculpat în circumstanțele indicate în rechizitoriu, iar potrivit concluziilor expertizei medic-legale - asemenea circumstanțe se exclude producerea vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Prin raportul de expertiză medică-legală nr. 904/D din 04.05.2016 s-a constatat că producerea fracturii osului femural drept în rezultatul lovirii directe cu piciorul peste fața posterioară a coapsei, în statică sau dinamică, se exclude. În astfel de situații, articulațiile genunchiului drept se flectează spre anterior și ca consecință are loc neutralizarea puterii loviturilor aplicate la acest nivel. În conformitate cu aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (sol), nu poate fi exclusă (f.d. 168-170, vol. I).

Partea vătămată Jalbă Victor pe parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată a declarat că a fost lovit de către Urechi Ion din spate în regiunea de sus a piciorului drept în timpul când fugea. La fel, a declarat că, după lovitura primită de la inculpat, imediat, căzând la pământ, a fost lovit multiplu, peste diferite zone ale corpului, și de alte persoane, însă nu le-a văzut, deoarece se afla cu fața în jos.

Martorii Stratan Dumitru și Griza Andrei, audiați în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță, nu au comunicat detalii clare și precise, care să confirme vinovăția lui Urechi Ion în săvârșirea infracțiunii imputate, declarând că nu au văzut momentul aplicării loviturii și de către cine a fost aplicată, făcând referință la spusele părții vătămate. Acești martori nu au văzut direct - cine, în ce mod și în ce circumstanțe i-a aplicat lui Jalbă Victor lovitura asupra coapsei, relatând despre cele întâmplate din spusele părții vătămate. Altfel spus, aceste probe, prezentate în sprijinul învinuirii, sânt adiacente și indirecte, astfel încât din conținutul lor nu rezultă date informative clare și precise cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de apel a respins probele aduse în sprijinul acuzării, dat fiind

că acestea nu demonstrează cu certitudine că anume inculpatul Urechi Ion i-a cauzat părții vătămate vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, ba mai mult, provoacă dubii rezonabile în probarea învinuirii susținute de procuror în ședința de judecată. Concluzia respectivă se bazează pe considerentele cuprinse în decizia instanței de recurs.

Instanța de apel a indicat că prin ansamblul de probe cercetate de prima instanță, verificate și re-apreciate de instanța de apel, nu se confirmă că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, este inadmisibilă condamnarea inculpatului Urechi Ion și, respectiv, se impune achitarea acestuia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate au contestat-o cu recursuri ordinare.

8.1. Procurorul a solicitat casare deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe, din motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului, acuzatorul de stat a punctat că instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare. În orice caz se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Așadar, procurorul a susținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția lui se confirmă prin declarațiile părții vătămate, care a explicat instanței că anume inculpatul a început să alerge după el și din urma lui au început a alerga și ceilalți băieți. Urechi Ion primul l-a ajuns din urmă și i-a aplicat o lovitură din spate, de la care el a simțit dureri și a căzut jos cu piciorul fracturat, și numai după acesta au ajuns și celelalte persoane și au început să-i aplice lovituri în spate și peste cap.

De asemenea, partea vătămată, potrivit procesului verbal de recunoaștere a persoanei din 20.10.2014, l-a recunoscut pe inculpatul Urechi Ion, că anume această persoană i-a fracturat piciorul, iar în ședința de judecată partea vătămată Jalbă Victor cu certitudine a susținut că anume inculpatul Urechi Ion este cel care i-a aplicat lovitura peste picior în zona coapsei și i-a cauzat fractura.

La fel, declarațiile părții vătămate Jalbă Victor și vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorului Stratan Dumitru, declarațiile căruia sunt în corespundere cu i circumstanțele și materialele cauzei penale. Din declarațiile martorului dat se confirmă că,

imediat după bătaie a aflat de la Jalbă Victor că anume inculpatul Urechi Ion l-a lovit și i-a fracturat piciorul.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 904/D din 04.05.2016 se combate versiunea părții apărării, prin care se pretinde că, partea, vătămată a primit fractura în urma împiedicării și căderii libere în șanț, or, conform raportului ele expertiză medico-legală, în situația în care leziuni corporale suplimentare pe părțile proeminente ale corpului nu sunt constatate, producerea fracturii transversale a femurului drept, 1/3 medie, cu deplasarea fragmentelor în rezultatul căderii simple pe o suprafață denivelată cum ar fi un șanț, se exclude.

Totodată, prin raportul de expertiză medico-legală menționat, s-a stabilit că, în conformitate cu aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (sol), nu poate fi exclusă.

Instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, acestea fiind în contradicție cu declarațiile părții vătămate, expertului medic-legist audiat în ședința de judecată, rapoartele de expertiza medico-legală efectuate în cauza penală. Poziția inculpatului reprezintă metoda de apărare a acestuia și constituie un drept procesual a inculpatului, cât și încercarea ultimului de a se eschiva de la răspundere penală.

La fel, au fost apreciate critic și declarațiile date în ședința de judecată de martorii Griza Andrei, Urechi Valentin, Urechi Ion și Urechi Ștefan.

Declarațiile martorilor Griza Andrei și Urechi Ștefan sunt contradictorii. Potrivit martorului Griza Andrei, a văzut pe inculpat în timpul încăierării permanent lângă ea, printre cei care se băteau, iar ulterior, tot acest martor declară că nu l-a mai văzut pe inculpat și nu cunoaște unde se află acesta.

Astfel, declarațiile martorilor Griza Andrei și Valentin Urechi se contrazic între sine, cât și cu declarațiile părții vătămate și materialele cauzei penale, or, nu poate fi una și aceeași persoană concomitent în două locuri diferite, iar declarațiile martorului Urechi Ștefan la fel, vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate și circumstanțele cauzei penale. În cazul în care nimeni nu alerge după partea vătămată, acesta nici nu avea motiv de a fugi de la fața locului, iar prin concluziile expertului medic-legist s-a stabilit cert că, de la cădere din înălțimea proprie, chiar și pe suprafața denivelată, fractura depistată la partea vătămată nu putea fi produsă.

Prin urmare, procurorul a concluzionat că instanța de apel eronat a apreciat probele administrate, și greșit a ajuns la concluzia de a-l achita pe inculpatul Urechi Ion de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod J de procedură penală.

8.2. Avocatul Pavlenco Tatiana, în recursul declarat în numele părții vătămate, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatul Urechi Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu dispunerea încasării prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate în mărime de 200 000 lei.

În motivarea recursului, a susținut că, deși partea vătămată Jalbă Victor nu a fost prezentă la examinarea cauzei în ședința instanței de apel pe motiv că este plecat peste hotarele țării, declarațiile acestuia au fost cercetate ca probă, care coroborează cu probele administrate și i cercetate în instanță.

Din materialele cauzei s-a constatat, că anume inculpatul a început să alege după partea vătămată și din urma lui au început să fugă și ceilalți băieți. Urechi Ion, primul, l-a ajuns din urmă și i-a aplicat o lovitură din spate, de la care el a simțită dureri și a căzut jos, cu piciorul fracturat și numai după aceasta au ajuns și celelalte persoane și au început să-i aplice lovituri în spate și peste cap.

De asemenea, partea vătămată, potrivit procesului de recunoaștere a persoanei din 20.10.2014 l-a recunoscut pe inculpatul Urechi Ion, că anume această persoană i-a fracturat piciorul, iar în ședință de judecată partea vătămată, Jalbă Victor, cu certitudine a susținut că anume inculpatul Ureche Ion este cel care i-a aplicat lovitura peste picior în zona coapsei și i-a cauzat fractura.

În cadrul confruntării din 23.10.2014 dintre partea vătămată Jalbă Victor și inculpatul Urechi Ion, părta vătămată a declarat că anume inculpatul Urechi Ion i-a fracturat piciorul și în afară de această persoană, nu i-a aplicat nimeni careva lovituri în regiunea picioarelor. Mai mult, celelalte persoane au venit asupra sa după ce inculpatul l-a lovit din spate și partea vătămată a căzut jos cu piciorul fracturat.

Recurentul a remarcat faptul că, instanța de apel a ignorat întrutotul probele administrate, a pus la bănuială declarațiile martorilor acuzării, indicând că nici unul din aceștia nu a văzut momentul aplicării loviturii și de către cine a fost aplicată, depunând declarații doar din spusele părții vătămate.

Recurentul a punctat că sunt importante declarațiile martorului Stratan Dumitru, care confirmă că imediat după bătaie a aflat de la Jalbă Victor că anume inculpatul Ureche Ion

I-a lovit și i-a fracturat piciorul.

În cadrul examinării acestei cauze penale careva dubii în folosul inculpatului nu au fost stabilite, deși ultimul a susținut ideea precum că partea vătămată a fost lovită nu de el, dar de către Ureche Ion, care a fost audiat în instanța de fond la cererea apărării în interesele inculpatului și a negat faptul, că l-ar fi lovit pe Jalbă Victor, mai mult, a menționat că nu poate susține dacă partea vătămată a participat la bătaie, iar Urechi Ion nu a fost permanent în vizorul acestuia.

Nici unul din martorii apărării nu au văzut momentul aplicării loviturii lui Jalbă Victor nici de Ureche Ion și nici de Ureche Ion și nu au cunoscut de către cine acesta a fost lovit, deși partea vătămată imediat a indicat la persoana inculpatului, care i-a aplicat lovitura, deoarece nemijlocit l-a văzut în momentul când acesta alerga după el, cât și în procesul aplicării vătămării.

Totodată, s-a menționat că, în instanța de fond a fost audiat expertul Buga Marin, care a explicat că producerea fracturii transversale a femurului 1/3 medie în rezultatul simplei căderi de la propria înălțime și anume din poziție verticală, se exclude. Fractura poate fi produsă în rezultatul lovirii sau răsucirii, ori în combinație. Acțiunea traumatică asupra osului, soldată cu fractura acestuia, poate fi produsă în ambele situații: cât statică, atât și dinamică, prin lovire cu un corp contondent.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2573/D din 13.10.2014, la nivelul coapsei drepte a părții vătămate a fost stabilit edem a țesuturilor moi, fapt ce denotă că lovitura a avut loc, fiind fracturat femurul drept în 1/3 medie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 904/D din 04.05.2016 se confirmă că, fractura transversală a femurului drept, 1/3 medie, cu deplasarea fragmentelor, edem a țesuturilor moi la nivelul coapsei drepte, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și în circumstanțele indicate la partea vătămată, prezintă pericol pentru viața persoanei și se califică ca vătămare gravă.

Din aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (solului), nu poate fi exclusă.

În situația creată expertiza confirmă declarațiile părții vătămate și combate versiunea părții apărării, prin care se pretinde că, partea vătămată a primit fractura în urma împiedicării și căderii libere în șanț, or, conform raportului de expertiză medico-legală, în situația în care leziuni corporale suplimentare pe părțile proeminente ale corpului nu sunt constatate, producerea fracturii transversale femurului drept, 1/3 medie, cu deplasarea

fragmentelor în rezultatul căderii simple pe o suprafață denivelată cum ar fi un șanț, se exclude.

Prin urmare, recurentul a concluzionat că, în circumstanțele descrise, vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate se confirmă pe deplin în baza probelor administrate și susținute de către acuzare.

În cadrul examinării cauzei penale a fost înaintată acțiunea civilă prin care partea vătămată a solicitat încasarea în folosul sau a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei.

Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea prețului suferințelor fizice și psihice care sunt inestimabile, ci aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative și a implicațiilor acestora pe toate planurile vieții sociale ale persoanei vătămate.

La determinarea compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată nu a ținut cont de importanta valorii morale lezate pentru persoana vătămată. În cazul suportării prejudiciului moral, persoana vătămată acordă o prețuire deosebită valorilor lezate. Persoana vătămată prețuiește acele valori sau activități, care îi satisfac anumite necesități sau aspirații.

Până la producerea incidentului, partea vătămată a activat peste hotarele țării, în Franța, în calitate de hamal și sănătatea îi permitea de a ridica diferite greutăți, însă la momentul fracturii piciorului nu-i permite de a activa în acest domeniu mai bine plătit și este nevoit să-și caute un alt serviciu pentru a-și întreține familia și existența.

La stabilirea indemnizației bănești, instanța de judecată nu a ținut cont de gradul de vinovăție a inculpatului, de pericolul sporit al persoanei acestuia pentru societate, de infracțiunea comisă, fiind clasificată ca gravă, circumstanțe care potrivit acestor criterii, dau posibilitatea persoanei vătămate să primească o despăgubire echitabilă și considerabilă, luând în considerație că Urechi Ion a comis o infracțiune gravă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2018, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

9.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, în conținutul deciziei adoptate, instanța de apel nu s-a expus și nu a dat o apreciere în mod detaliat probelor, care au stat la baza achitării inculpatului Urechi Ion.

Mai mult, instanța de apel nu s-a expus nici asupra motivului respingerii probelor prezentate de către acuzare într-o confirmare învinuirii înaintate prin rechizitoriu

inculpatului Urechi Ion.

Tot aici, a remarcat că, instanța de apel nu s-a expus separat asupra fiecăreia din probele menționate, nu a făcut o analiză a acestora, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nici nu a indicat motivele pentru care instanța a considerat probele inadmisibile, pentru a ajunge la concluzia de achitare a inculpatului Urechi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a punctat că la judecarea cauzei, instanța de apel a admis o eroare care nu poate fi corectată de instanța de recurs, și anume instanța de apel a pronunțat o hotărâre de achitare în privința inculpatului Urechi Ion bazându-se pe probe care nu au fost cercetate în cadrul ședinței de apel.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

10.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Urechi Ion a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătând la faptul că inculpatul Urechi Ion vina n-a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Jalbă Victor, declarațiile martorilor Griza Andrei, Stratan Dumitru, Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion, declarațiile expertului Buga Marin, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.10.2014, raportul de expertiză medicolegală nr. 2573/D din 13.10.2014, procesul-verbal de confruntare din 23.10.2014 dintre partea vătămată Jalbă Victor și inculpatul Urechi Ion, raportul de expertiză medicolegală nr. 904/D din 04.05.2016.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Urechi Ion în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat. Instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către inculpatul Urechi Ion, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse

în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță baza art. 151 alin. (1) Cod pena, după semnele calificative: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de specificul circumstanțelor comiterii infracțiunii, comportamentul și personalitatea inculpatului, de faptul că nu și-a recunoscut vina, anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost judecat, prima dată a comis cu intenție o infracțiune gravă, nu a contribuit material la tratamentul părții vătămate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu are persoane la întreținere, nu este încadrat oficial în câmpul muncii. Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probațiune.

Deasemenea, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect și întemeiat a stabilit cuantumul prejudiciului material. Prima instanță a admis integral acțiunea civilă în partea care se referă la prejudiciul material, acesta fiind demonstrat în cadrul procesului penal prin probe cercetate și a dispus încasarea din contul lui Urechi Ion în beneficiul lui Jalbă Victor, cu titlu de prejudiciul material a sumei de 8338,33 lei, această fiind confirmată prin probe scrise (contract de prestare a serviciilor medicale, extras din fișa medicală, cecuri, chitanțe).

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului, Golban Serghei, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri de achitare a lui Urechi Ion, invocând următoarele:

- pentru a se pronunța instanța de apel a preluat poziția instanței de fond și s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Jalbă Victor - probă care nu coroborează cu nici una din probele administrate și cercetate, și pe declarațiile martorului acuzării Stratan Dumitru, care nu a văzut în ce circumstanțe a fost fracturat piciorul prietenului său Jalbă Victor, doar cunoaște din spusele acestuia;

- la baza deciziei instanța de apel a mai pus declarațiile expertului Buga Marin care nici pe departe nu demonstrează vina inculpatului, precum și rapoartele de expertiză medico - legală nr. 2573/D din 13.10.2014 și nr. 904 /D din 04.05.2016, din care instanța

selectiv alege t una din concluzii convenabile pentru condamnarea inculpatului, concluzie care vine în contradicție totală cu declarațiile părții vătămate.

Astfel, partea vătămată Jalbă V. a declarat că, din urma lui alergau mai multe persoane dintre care primul era Urechi Ion, care din săritură ia aplicat cu piciorul o lovitură în partea din spate a piciorului drept.

Potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 904/D din 04.05.2016, producerea fracturii osului femural drept în rezultatul loviturii directe cu piciorul peste fața posterioară (din spate) a coapsei, în statică sau în dinamică, se exclude. în astfel de situații, articulația genunchiului drept se flexează spre anterior (înainte) și ca consecință are loc neutralizarea puterii loviturii aplicate la acest nivel.

În acest caz ambele instanțe nu au atras atenția cuvenită declarațiilor părții vătămate și a ignorat concluzia din raportul de expertiză medico - legală menționat mai sus;

- instanța selectează și se referă doar la o parte din concluzie a raportului de expertiză medico-legală potrivit căreia - în conformitate cu aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (solului), nu poate fi exclusă. Potrivit acestei concluzii lovitura cu piciorul obligatoriu trebuia să fie aplicată din exterior în interior, adică în cazul fracturării femurului piciorului drept lovitura trebuia să fie aplicată din partea dreaptă a coapsei spre interior (spre stînga), dar nu din spate prin săritură cum menționează partea vătămată. în acest caz persoana care a aplicat lovitura se află în partea dreaptă a părții vătămate Jalbă V. iar potrivit declarațiilor acestuia Urechi Ion se afla în spatele lui;

- declarațiile expertului Buga Marin nu pot servi ca probă, deoarece nu dovedește vinovăția inculpatului, ce descriu modalitățile cauzării fracturii și anume fractura respectivă la partea vătămată putea avea loc atît în rezultatul răsucirii, lovirii sau în rezultatul leziunii traumatice combinate asupra membrului inferior afectat. Acțiunea traumatică asupra osului respectiv, soldată cu fracturarea acestuia poate fi produsă atît în poziție statică cît și în poziție dinamică, în poziție orizontală, cît și verticală. La lovitura cu piciorul în regiunea coapsei este posibilă fracturarea 1/3 femurului.

După cum observăm expertul doar a descris diversele posibilități de cauzare a fracturii date;

- raportul de expertiză medico - legală nr. 2573/D din 13.10.2014 a fost întocmit fără ca expertul să facă cunoștință cu materialele cauzei penale și îndeosebi cu declarațiile părții

vătămate, deoarece nu i-au fost puse la dispoziție. Cu circumstanțele expertul a luat cunoștință din ordonanța de numire a expertizei medico - legale în care ofițerul de urmărire penală a indicat că...o altercație între două grupuri de persoane în rezultatul căreia lui Jalbă V. i-a fost fracturat piciorul drept. Este evident că analizând circumstanța indicată în ordonanța de numire a expertizei medico - legale, expertul nu poate întocmi un raport complet și să facă concluzii obiective. Din aceste considerente partea apărării în repetate rânduri, la diferite etape a solicitat numirea expertizei medico - legale suplimentare, care fiind efectuată a demonstrat că nu este posibilă fracturarea femurului drept a cet. Jalbă V. în modul și circumstanțele descrise de acesta.

Astfel partea acuzării nu a prezentat nici o probă utilă și relevantă care ar dovedi vina inculpatului. Mai mult ca atât, instanța a apreciat critic declarațiile martorului acuzării Griză A. deoarece ele vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate;

- la rândul său partea apărării a prezentat instanței un ansamblu de probe care coroborează între ele și cu certitudine dovedesc nevinovăția inculpatului Urechi Ion.

Prin declarațiile martorilor Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion s-a demonstrat că inculpatul Urechi Ion nu a luat parte la conflict. Jalbă Victor i-a aplicat lui Urechi Valentin o lovitură în cap cu o bucată de metal după ce a fugit de la fața locului. În acel moment Urechi Ion l-a luat pe Urechi Valentin într-o parte la câțiva metri de la locul conflictului și-i acorda ajutor, deoarece de la lovitura primită i-a fost cauzată o rană la cap și sîngera puternic. Tot prin declarațiile acestor martori precum și prin declarațiile martorului acuzării Griza A. apreciate critic de instanță s-a dovedit că inculpatul Urechi Ion nu s-a îndepărtat de la fața locului, era în vizorul tuturor pe tot parcursul conflictului. Aceste probe în ansamblu și în coroborare cu declarațiile inculpatului și cu raportul de experiză medico-legală nr. 904/D din 04.05.2016 combat declarațiile părții vătămate și demonstrează nevinovăția inculpatului Urechi Ion, însă instanța de fond și instanța de apel nu le-a apreciat la justa valoare și greșit a ajuns la concluzia că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

În afară de aceasta partea apărării a solicitat audierea lui Urechi Ilie care l-a scos pe Jalbă Victor din șanț, ultimul arătând la Urechi Ion ca persoana care i-a fracturat piciorul, însă pe motiv că martorul solicitat se află peste hotarele țării s-a renunțat la această probă. Din motivul dat instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului Urechi Ștefan care a mărturisit despre cele întâmplate din spusele lui Urechi Ilie, considerînd-o ca probă care nu poate fi verificată;

- în principiu pentru soluționarea justă a cauzei sunt suficiente declarațiile părții

vătămate Jalbă Victor care pe tot parcursul procesului penal a declarat că a fost lovit peste coapsă din spate prin săritură și nici de cum prin aplicarea loviturii transversale din exterior în interior (variantă din concluzia raportului de expertiză medico-legală aleasă de organul de urmărire penală, preluată de instanța de judecată) și raportul de expertiză medico-legală în care se menționează că fracturarea femurului în circumstanțele și modul descris de partea vătămată se exclude.

12. La recursul ordinar declarat de avocatul inculpatului, Golban Serghei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din conținutul recursului ordinar declarat de apărătorul inculpatului se constată că acesta, face referire la temeiul de casare din art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Urechi Ion să fie achitat.

Concomitent, în conținutul cererii de recurs avocatul consemnează doar circumstanțe factologice, pe care le descrie în detaliu, evidențiind că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au apreciat la justa valoare probatoriu administrat pe caz, iar referitor la criticele aduse deciziei instanței de apel, acestea, în esență, constituie un „apel deghizat”, care se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării în privința lui Urechi Ion.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.

24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la pretensele erori de drept prevăzute de pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât autorul cererii de recurs semnalându-le, a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecării.

Verificând materialele dosarului, Colegiul penal constată că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care Urechi Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei. În opinia Colegiului penal soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeiuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Or, decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 din CEDO.

În acest context, Colegiul nu poate susține argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să verifice probatoriul administrat, întrucât reieșind din decizia contestată se învederează că aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate formulate la alegațiile avocatului inculpatului.

Din alt punct de vedere, invocând prevederile din art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, Colegiul remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțele de fond, iar descrierea lor amănunțită în cererea de recurs, precum și criticele semnalate în legătură cu pretinsa interpretare eronată a acestora nu este obiect de cercetare la etapa dată a procedurilor.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost

încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, nu și-au găsit confirmarea.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Urechi Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **06 mai 2020**.

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Chișcă-Doneva Tamara

Vascan Nina